

Posudek školitele na bakalářskou práci Petry Stolařové

„Atraktivita mužského hlasu pro ženy z různých subkultur, srovnání Emo a Hip-Hop“

Nalézt ve výzkumu lidské atraktivity nějaké „neobsazené“ místo není snadnou záležitostí, ovšem autorce se v předkládané práci povedla zajímavá fúze výzkumu atraktivity a dvou vybraných subkultur. V teoretické části autorka rozpracovává téma hlasu a hlasové atraktivity a tuto problematiku zasazuje do evolučního rámce. Ačkoliv autorka vychází z celé řady odborných zahraničních publikací, bylo možné tuto stránku ještě posílit, neboť mi v textu některé významné publikace týkající se hlasové atraktivity chybějí. Věcné a nepřekroucené vysvětlení evolučních teorií je pro mnohé studenty tvrdý oříšek, který se autorka taktéž snažila rozlousknout, a ač se její text v průběhu psaní znatelně zlepšoval, jistě bude třeba nastudovat si problematiku evoluční biologie a psychologie více do hloubky, bude-li chtít dále v podobném duchu pokračovat. Celkově však autorka prokázala, že dokáže odbornou literaturu nejen vyhledávat, ale i kriticky zpracovávat. Tento úkol byl obtížnější v části týkající se popisu vybraných subkultur, neboť odborných prací na toto téma je minimální množství, proto bylo občas nutné sáhnout i po populárnějších zdrojích. Myslím však, že autorka zde dostatečně jasně vysvětlila, za jakým účelem si dané dvě subkultury vybrala a v empirické části se potom snaží empiricky testovat vliv těchto subkultur na vnímanou hlasovou atraktivitu mužů. Jak jsme předpokládaly, muži subkultury hip-hop jsou vnímání jako maskulinnější než muži subkultury emo. Nicméně co se týče hlasových preferencí, na rozdíl od očekávání byly vysoké mužské hlasy hodnoceny jako nejvíce atraktivní. Tento výsledek však autorka dostatečně interpretuje v Diskuzi, kde jako hlavní možnou příčinu tohoto výsledku uvádí nízký věk participantek.

Autorka se během svého výzkumu naučila pracovat s několika softwary – s Praatem na analýzu výšky a hloubky hlasu, s programem CoolEdit, v němž modifikovala základní frekvenci hlasových nahrávek, sama si vytvořila online dotazníky pomocí služby GoogleDocs a také se naučila pracovat s Raterem, což je program na prezentaci a hodnocení nahrávek. Autorka dále prokázala velké schopnosti v náboru probandek z jednotlivých subkultur, což, jak se během náboru ukázalo, nebylo zdaleka tak snadné, jak jsme se zpočátku domnívaly. Autorka však ve své snaze vytrvala a kýžená data nasbírala. Co se týče statistického zpracování dat, bylo by příště třeba větší samostatnosti, nicméně cením si autorčiny snahy o porozumění tomuto nelehkému úkolu. I přes jisté limity této studie bych uvítala, kdyby byly výsledky prezentovány na některé evolučně zaměřené konferenci, případně sepsány ve formě článku.

Práci jednoznačně doporučuji k obhajobě a vzhledem k výše zmíněným pozitivům i nedostatkům předkládané práce navrhuji hodnocení 1-2 v závislosti na obhajobě.

V Praze 31.8.2011

Dr. Jaroslava Valentová
Katedra antropologie, FHS UK